

[Ebba Strange]

hed var en virksomhed, og han ville belære os om sandheden om Kastrup Glasværk. Jo, hr. Lawaetz, vi ved det godt. Vi ved også godt, at der er stor forskel på det, vi kalder profitten, og så det, hr. Lawaetz kalder overskuddet. Det er jo ikke uden grund, vi vælger en anden beregning end den, regeringen lagde frem i november, da vi netop kritiserede, at man nøjedes med overskuddet, fordi vi ved noget om, hvor meget der kan manipuleres med et overskud. Som hr. Lawaetz selv sagde: når man tager den udgående og den indgående moms, kan det vare længe, før man når ned på et overskud. Det er vi fuldstændig klar over, og derfor vil vi godt have fat i noget af profitten, inden man begynder at trække alle de ting fra og når ned på overskuddet. Det er altså ikke helt så naivt, som hr. Lawaetz tror; det er faktisk mere gennemtænkt.

Jeg mener også, hr. Lawaetz har ret i, at en af risikoerne ved dette – og det er sådan lidt af det, hr. Kurt Hansen er inde på også – er, at der kommer nogle konfrontationer mellem denne fond og dem, der bestyrer fonden, og så den private del af kapitalmarkedet. Så mener hr. Lawaetz, at kapitalen vil begynde at rejse til udlandet, og det er jeg også forberedt på at den vil, hvis vi nogen sinde kommer dertil, at dette forslag begynder at virke. Det er selvfølgelig derfor, vi har den tredje del af forslaget med, nemlig det, vi kalder kapitalstyring, for hvis vi er nået så vidt, at den private kapital siger: nu kan det ikke betale sig at investere i dette, for al vores profit bliver jo hugget til denne fond, er det vigtigt, at samfundet på det tidspunkt har en kapitalstyring, så man kan forhindre denne kapitalflugt til udlandet. Det er jo derfor, vi i modsætning til socialdemokratiet har den kapitalstyringsdel med i vores forslag om virksomhedsdemokrati og økonomisk demokrati.

Til hr. Bolvig vil jeg sige, at jeg synes, det var en venlig og sympatisk tale, han holdt, men han sagde ikke et eneste ord om en central fond eller ej. Og når nu arbejdsministeren havde så travlt med at kritisere socialistisk folkeparti for sagen i december – jeg skal vende tilbage til den; det er ikke, fordi jeg har glemt min gode ven arbejdsministeren, men kun, fordi jeg ønsker at gemme ham til sidst – vil jeg godt lige sige i forbindelse med det, hr. Bolvig sagde, at det jo i

lige så høj grad var de radikale, der ikke ville være med til noget som helst, heller ikke i december, for de radikale vil ikke vide af den centrale fond. Det synes jeg hr. Bolvig skyldte os at sige, også ved denne debat, i stedet for at sige, at vi hellere skulle have udgivet en bog end fremsat et forslag til folketingsbeslutning. Det kunne vi da godt. Den var nok blevet solgt i knap så mange eksemplarer, som »Oprør fra midten« er blevet. Men vi har faktisk prøvet at udgive en lille pjece om dette forslag, og nu vil vi altså prøve at gå denne vej for at se, om det kunne bidrage mere til debatten, end pjecen har gjort.

Når hr. Bolvig så mener, at de radikale er mere i overensstemmelse med befolkningen, end socialistisk folkeparti er, ved jeg ikke rigtig, hvad hr. Bolvig bygger det på. Jeg har været ude – og det har vi alle sammen i socialistisk folkeparti – i mange forsamlinger og diskuteret disse ting, og jeg kan ikke sige, at vi ikke møder sympati for vores forslag ude omkring. Alligevel er det jo rigtigt, som fru Lilli Gyldenkilde sagde, at det store flertal af lønarbejderne i dette land har vi ikke opbakning fra. Men mig bekendt har heller ikke det radikale venstre opbakning fra det store flertal af lønarbejderne i dette land. Det afspejler sig i hvert fald ikke i valgresultaterne, men det kan selvfølgelig være, man måler det på en anden måde; jeg ved dog ikke rigtig, hvordan man så måler det.

O.k., der er ting, vi kan være enige om, men der er også ting, som vi stadig væk ikke er enige om.

Til hr. Kurt Hansen vil jeg sige, at jeg tror, vi kommer til at diskutere dette længe endnu. og jeg ved, at vi mødes på adskillige møder, hvor vi vender synspunkterne på disse ting. Det eneste, jeg godt vil bruge denne lejlighed og denne talerstol til at sige, er: når socialistisk folkeparti som det eneste socialistiske parti til venstre for socialdemokratiet overhovedet går ind i debatten om økonomisk demokrati og virksomhedsdemokrati, er det, fordi vi mener, at der her ligger et bud på en strategi, og jeg kan ikke finde VSernes bud på en strategi. Samtidig synes vi, det er vigtigt, at vi er nogle, der påpeger, at disse ting sagtens kan ansues uafhængigt af indkomstpoltikken. Jeg kender selvfølgelig VSernes synspunkter, men det er min faste overbevisning, at dette forslag ikke behøver